

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 6 (2308) 2004 m. kovo mėn. 24 d.

Eina 48-tus metus

Melbourne

O Didis Dieve, Visagali...

kun. Kazimieras AMBRASAS, S.J.

(Tęsinys iš praeito numerio)

Dėkojame už kūrybines žmogaus galias, kurios Tavo dėka pagimdė piramides, pasiekė vandenynų ir žemės gelmes, atpažino senus ir sukūrė naujus elementus ir chemikalus, naujas medžiagas. Per Tavo nustabų gerumą žmogui leidai išrasti sudėtingiausius kompiuterius, mašinas, aparatus, mechanizmus - palydovus, erdvėlaivius ir siūstuvus. Dėkojame, kad leidai žmogui taip pažinti medžiagos sudėtį ir jos galimybes, kad galime per sekundę susisiekti su kitoje žemės rutulio pusėje gyvenančiais draugais, artimaisiais, naudotis sudėtingiausiais teleskopais, pasukti vienos ar kiton pusėn genus, neutronus, pozitronus, suskaidyti atomą ir drįstame dar įnirtingiau brautis į dar smulkesnę medžiagos dalelę - kverką. Mėginame sėlinti, gilintis ir be jokios atodairės narplioti savo smalsiu ir dažnai nedoru žvilgsniu net pačias intyiausias Tavo kūrybos sritis...

Dėkojame, kad atėjome ir stabtelėjome prie nuostabiausios mūsų amžiaus paslapties - antimedžiagos kūrimo slenkščio, kurio draudimus peržengę, nepaisydami jokių didžturčių kėslų ir trukdymų, ją perpratę ir įstengę ją sukurti, galėsime

visiškai pakeisti mūsų energetiką, naudotis kitomis energijos sistemomis ir niekados neišsenkamais šaltiniais.

Tavo dėka, Viešpatie, artėjame ir jau atėjome prie didžiųjų mūsų planetos pertvarkos planų, kurie leis ne tik lėktuvais, laivais, bet ir traukiniais, automobiliais, naftotiekiais per Beringo sąsiaurį, per Sibiro platybes iš Amerikos pasiekti net Europą, sukurti šilumines zonas, atrasti žmogaus amžiaus prailginančius vaistus ir kitas nuo mūsų smalsumo slepiamas pasaulio paslaptis.

Dėkojame ir garbiname Tave už smilgą linkstančią prie kelio, už kiekvieną iš padangės nusileidusią snaigę, kuria TU puoše ir tūkstančius sykių dabinau mūsų šalį. Garbiname

Tave už tą neapsakomą didybę, kuria apsiautęs esi nuo pradžių pradžios ir liksi toks, nežvelgiamas, galingas, visažinis ir gailingas, kurio rankose visatų toliai ir rasos lašelis, spindindintis ant lelijos žiedo.

Garbiname Tave, o didis Viešpatie, už tuos neprėpiamus mūsų žvilsiui planetų ir žvaigždžių kelius, kuriuos TU vienas gali aprėpti, pamatyti jų neapsakomą įvairovę, spalvingumą ir žmogaus protui neįsivaizduojamą grožį, kurio tik menką atspindį gali mums parodyti filmai, paveikslai, specialių palydovinių aparatų ir galingiausių teleskopų padarytos nuotraukos, kuras anksčiau mums siuntė mėnuleigiai, o dabar jau siunčia net marsaeigiai.

Lenkiamės TAU iš savo mažystės, begal didelės menkystės ir kartu turime prisipažinti, kad daugel kartų įskaudinome Tave savo žvilgsniu, mintimis, žodžius, nesąžiningai atliktu darbu, apsileidimais, gausiomis žmogžudystėmis, asmeniškėmis, slaptomis ir viešomis visos tautos ir visos žmonijos kaltėmis. Maldaujame Tavęs atleisti ne tik už mano šeimos, mano rūstybę, godumą, neklusnumą, pyktį, suktumą, įvairiapuses viso pasaulio neskaistumo ir kitokio

Draugystė

Draugystė - kaip margas drugelis
Kartais džiaugėsi,
kartais liūdi.
Draugystė - kaip sraunusis upelis
Nešantis džiaugsmą
kiekvieno širdy.

Draugystė - kaip saulės zuikutis
Pliečiantis mūsų jautrias širdis.
Draugystė - kaip mažas lašelis,
Kurio nukrintant
laukiam visi.

Julija Jorudaitė,
Lietuva

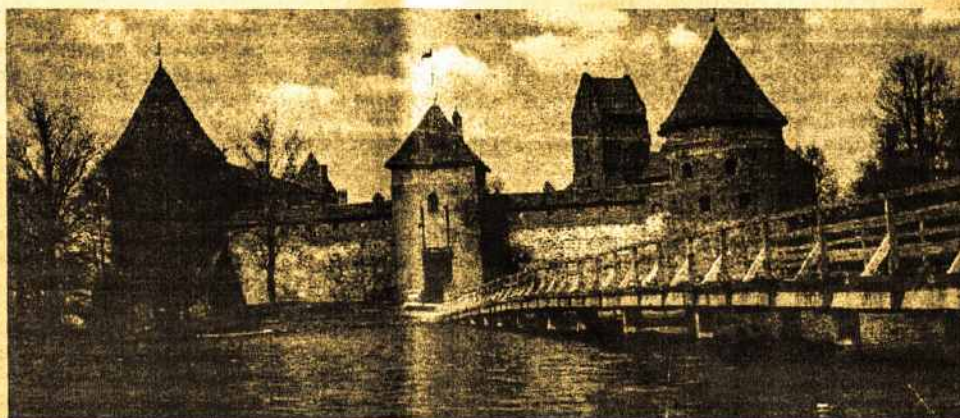
nesaikingumo nuodėmes.

Atsiprašome už milijonų nusikaltimus, ypač tų, kurie toli nuklydę nuo išganymo kelio, nenori Tavęs pripažinti savo Ganytoju ir Vadu. Pagaliau atsiprašome už visų šalių ir žmonių visapusišką palaidumą, kurio taip apstu ir mūsų šeimose, organizacijose, bendruomenėse ir viešajame gyvenime. Priimk, o, Viešpatie, ne tik šiandienius mūsų visų atodūsius, bet ir kiekvieno liūdinčio, kenčiančio, miršančio, ligonio, senelio, nelaimingų motinų, beglobių vaikų ir apleistųjų ašaras, alkanų ir sužeistųjų dejonę, gimtos pastogės netekusius per žemės drebėjimus, karus, bombardavimus, katastrofas ir nelaimės, visas stichines ir brožūdiškas negandas, stokojančius maisto, nakvynės ir pastogės.

Ypač atleisk ilgąmžius mūsų tautos ir tautiečių nusižengimus, kurie įžeidžia žmogaus orumą, kliudo nuteisti aiškias visuomenines mūsų krašto politinio, ekonominio, kultūrinio ir kitų sričių gyvenimo gaires, kenkia dabarčiai, neleidžia teisėtai ir drąsiai atsistoti su kitomis kultūringomis tautomis į vieną gretą.

Išgirk nekaltų vaikų maldas, jaunimo prašymus, sustiprink savo gerumu ir Mergelės Marijos skaistumu jų kūnus ir sielas, kad jie pildytų ne savo daugianorių jaunų kūnų troškimus, o vien tik Tavo, gerumo ir meilės, skaistumo ir gailingumo kupiną valią.

Paliesk mus visus savo gailingumu, o dabar leisk sutartinai mums, Viešpatie, į Tave visiems vieningai kreiptis atgailos ir nusižeminimo, sugrudinta širdimi ir nuoširdaus maldavimo sklidina dvasia: mes meldžiame, o Tėve, Dangaus ir žemės Viešpatie, visi, kurie norime išsakyti savo ir savos tautos didžiausius sielvartus, kankinančius šiandien mūsų tautą, pasaulį ir mus pačius.

Trakų pilis prie Galvės Ežero

Iš Vatikano Radijo

Prieš keturiolika metų, 1990-ųjų kovo 11-ąją, Lietuvai išaušo istorinė diena: Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba paskelbė aktą dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo, kuris prasidėjo tokiais žodžiais: "Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba, reikšdama Tautos valią, nutaria ir iškilmingai skelbia, kad yra atstatomas 1940 metais svetimos jėgos panaikintas Lietuvos Valstybės suverenių galių vykdymas, ir nuo šiol Lietuva vėl yra nepriklausoma valstybė".

Tuomet Nepriklausomos Lietuvos Valstybės atkūrimas patraukė viso pasaulio dėmesį. Apie tai pirmuosiuose puslapiuose plačiai rašė daugelis pasaulio laikraščių, informavo radijas ir televizija. Beveik visi sutartinai tvirtino, kad tai - išskirtinės svarbos įvykis pokario metų Europos istorijoje. Per tuos metus daug kas pasikeitė: patirta nemaža skaudžių išgyvenimų ir džiaugsmo akimirkų. Lietuva išgyveno 1991-ųjų sausio 13-ąją ir rugpjūčio pučo grėsmę, lydėjo j amžino poilsio vietą savo vaikus, sudėjusius gyvybes ant Lietuvos laisvės aukuro, šypsojosi pro ašaras, kai viena

po kitos pasaulio valstybės pripažino: Lietuva turi teisę būti laisva ir nepriklausoma. Praeitais metais, referendume, Lietuva dar kartą garsiai išsakė savo norą būti laisva Europos valstybe... Lietuvos vyskupai kreipimesi dėl stojimo į Europos Sąjungą metus nuo 1990 kovo 11-osios lygino su Išrinktosios Tautos kelione per dykumą. Tuo sunkiu laiku daugelis žmonių pavargo ir nusiminė. Tačiau stūmėsi tolyn, nes traukė europietiško gyvenimo perspektyva. Šiandien ji ranka pasiekama ir, atrodo, nenuėjo niekais, ką išvargome, ką paaukojome "verždami diržus".

O kokia Lietuva šiandien? Žinoma, nebe tokia, kokia žengė per laisvės slenkstį. Beje, kalbant alegorijomis, Lietuva vėl stovi prie svarbaus apsisprendimo slenkščio - reikia išspręsti prezidentinę krizę. Bažnyčia, kaip ir daugelyje svarbių Lietuvai apsisprendimo momentų akivaizdoje neliko tik pasyvia stebėtoja, atitrūkusia nuo žmonių rūpesčių ir lūkesčių.

(Nukelta į 8-tą psl.)

Atsigręžus į vasario mėnesį...

kun. Kazimieras Ambrasas SJ

...Paminėtina kelionė į Birštoną, kur dukart aplankytas išoperuotas ir jėgas atgaunantis, optimizmo neprarandantis, blaiviai ir dalykiškai be jokių dejonų į ateitį žvelgiantis mūsų namų gyventojas diakonas Vincentas Biekša, kuris netrukus dviems trims dienoms turėtų būti pargabentas į Rotušės a. 9, o paskui vėl turėtų pabūti ligoninėje.

...Ne pro šalį paminėti ir kitą kelionę į Alytų, Marijampolę, Sasnavą ir Ažuolų Būdą. Alytun mane nugabeno Kauno metropolitas arkiv. S. Tamkevičius į Angelių Sargų bažnyčioje surengtą a.a.kun. Liongino Kunevičiaus mirties dešimtmetį, kuriame per pamaldas grojo styginių instrumentų ansamblis, prisirinko nemaža parapijiečių, artimųjų, giminių, svečių.

Šv. Mišias kartu su arkiv. Sigitu Tamkevičium aukojo du Marijampolės vyskupai - Rimantas Narvila su Juozu Zemaičiu - ir keli kunigai. Prasmingame ir turiningame pamoksle kauniškas metropolitas peržvelgė ne tik darbštą, Bažnyčia ir Lietuvai pasišventusio, išvermingai pakėlusio tiek sovietmečio, tiek ir savo kūno negalias kun. Liongino Kunevičiaus sielovadinę veiklą, bet ir pabrėžė šio kunigo pagrindinį darbą, kai jis sunkiomis, pavojingomis sovietmečio sąlygomis išvermingai, drąsiai ir principingai elgėsi sovietinės valdžios akistatoje, niekad nepabūgo režimo

šalininkų grasinimų ir netgi ištikimai leido „Aušrą“, - tuo metu kėlusį tautinio ir religinio sąmoningumo mintis leidinį, skatinusį inteligentiją laikytis tautiško principų, nepabūgti sovietų saualės ir kietos saugumo rankos

...Marijampolėje teko pasikalbėti ne tik su šios vyskupijos Ganytojais, bet ir pasisvečiuoti marijonų vienuolyne, aplankyti slaugos namuose ilgametį kun. Vaclovą Degutį, bet ir apžiūrėti gražiai, moderniai ir kartu kukliai, skoningai įrengtą Vilkaviškio seminariją, specialiai valandėlę pakalbėti klierikams apie užsienio lietuvių bendruomenes, apie sielovadą svetur gyvenantiems lietuviams, susitikti su šios dvasinės mokyklos auklėtiniais, pažiūrėti jų koplyčią, sales, kartu su jais pavakarieniauti, atsakyti į klausimus. Be to, aplankyti tėvelių ir brolių kapai gimtosios Sasnavos parapijoje, kuri š.m. birželio mėn. švęs šimtametę savo įkūrimo sukaktį, bažnyčioje klausyti išpažinčių, paaukoti šv. Mišias, pasakyti pamokslą (tas pat ir Ažuolų Būdos bažnyčioje). Iš Amerikos, Teksas valstijos, Gyvojo Rožinio draugijos Prezidentė Mrs. Patti Melvin ši mėnesį atsiuntė neseniai mano iš anglų į lietuvių kalbą išverstą knygėlę „Šv. Filomena“, dabar sėkmingai platinamą Lietuvoje.

BALANDIS

ŠVENTĖS, SUKAKTYS, ĮVYKIAI

- 1 Prieš 425 metus (1579) jėzuitų pastangomis įkurtas Vilniaus universitetas.
 - 4 Verbų sekmadienis.
 - 8 Didysis ketvirtadienis.
 - 9 Didysis penktadienis.
 - 10 Didysis šeštadienis
 - 11 Šv. Velykos.
- Sukanka 125 metai, kai gimė (1879) Jonas Biliūnas, rašytojas.
- 18 Atvelykis
 - 19 Prieš 85 metus (1919) Vilniū vėl užėmė lenkų kariuomenė.
 - 20 Prieš 5 metus (1998) Kauno "Žalgiris" iškovojo Europos taurę.

23 Jurginės. Šv. Jurgis, antrasis Lietuvos globėjas.

25 Šv. Morkus, evangelistas. Taikos, sveikatės ir derliaus maldavimų diena.

28 Prieš 350 metų, 1654 m., išleista pirmoji lietuvių kalbos gramatika.

Prieš 85 metus, 1919 m., prasidėjo kovos su lenkais.

Prieš 210 metų (1794), Lietuvoje prasidėjo Tado Kosciūškos vadovaujamas sukilimas prieš II Lenkijos ir Lietuvos valstybės padalijimą ir Targovicos Konfederacijos (grupės magnatų, palankių Rusijai) įvestą tvarką.

Kas įdomaus įvyko pasaulyje balandžio mėnesį

1770 m. balandžio 28 d. George Cook pasiekė Australiją ir paskelbė ją Anglijos valda.

1896 m. balandžio 6 d. Atėnuose prasidėjo pirmosios šiuolaikinės Olimpines žaidynės.

1915 m. balandžio 25 d. Belgijoje, Ipro mieste, per I pasaulinį karą vokiečių kariuomenė pirmą

kartą panaudojo cheminį ginklą - chloro garus.

1961 m. balandžio 12 d. į kosmosą pakilo pirmasis kosmonautas - rusas Juri Gagarin.

1972 m. balandžio 20 d. JAV "Apollo 16" astronautai nusileido Mėnulio paviršiuje...

"Iš Kalendoriaus"

Nelaimės ir katastrofos, įvykusios balandžio mėnesį.

1815 m. balandžio 5 d. Sambavos saloje Indonezijoje įvyko baisus ugnikalnio išsiveržimas. Per tris dienas teritorija, prilygstanti Prancūzijai, buvo padengta smėlio, vulkaninių dulkių ir pelenų sluoksniu. Iš kraterio 40 m spinduliu lėkė akmenys. Sambavoje žuvo 92 tūkst. žmonių.

1906 m. balandžio 18 d. didžiausias Amerikoje žemės drebėjimas sugriovė San Francisko

miestą.

1912 m. balandžio 14 d. "Titanikas" susidūrė su ledkalniu Šiaurės Atlante, žuvo daugiau nei 1500 laivo keleivių ir įgulos narių.

1986 m. balandžio 26 d. sprogo Černobylio AE reaktoriaus IV blokas.

1989 m. balandžio 15 d. Anglijos Šefildo stadione įgriuvus tribūnai žuvo 94 futbolo aštuoliai.

"Iš Kalendoriaus"

KATĖ

Gyveno kartą katė, kuri pamilo jaunuolį. Ji tiek liepsnojo meile, kad kreipėsi pagalbos į Jėgą, ir toji ją pavertė gražia moterimi, galinčia užkariauti jaunuolio širdį.

Susipažino su jaunuoliu ir netrukus abudu ėmė rengtis vestuvėms. Pagaliau išaušo vestuvių diena. Suskambo dainos, svečiai šoko ir linksminosi šviečiant margaspalviams žibintams. Ant stalo garavo rinktiniai valgiai.

Atrodė viskas einasi puikiai. Tik staiga jaunoji pastebėjo prabėgančią pelę ir žaibiškai puolė ją vytis.

Mūsų visuomenėje tiek daug apgaulės: pernelyg pripratome tikėti reklama. Dažnai žmonėms, kurių nekenčiame, kurių nenorime sutikti, kurių išvaizda mums atrodo pasibjaurėtina, sakome: "Kaip malonu tave matyti!... Labai lauksiu tavo skambučio!... Kaip tau tinka šie drabužiai!..."

Kiekvienam gyvenimo atvejui prisitaikome kauš. Viena kaukė draugams, kita - įstaigos direktoriui, trečia žmonai arba vyrui, dar kita - kaimynams ar Dievui.

Bet anksčiau ar vėliau kiekviena komedija prieina liepto galą.

"Saugokitės fariziejų raugo, tai yra veidmainystės! Nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kad nepasidarys žinoma. Ką kalbėjote patamsyje, skambės šviesoje, ir ką šnibzdėjote į ausį kambariuose, bus skelbiama nuo stogų!"

(Evangelija pagal Luką, 12,1-3)

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštaitienė.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

Lietuvškas kaimo vaizdelis

I EUROPOS SAJUNGĄ DUOBĖTU KELIU

dr. Jonas KUNCA, M.D.

Trumpas laiko kelias iki gegužės mėn. – Lietuvos įstojimo į Europos Sąjungą (ES). Bet tas kelias pilnas duobių. Daug svarbių problemų teks išspręsti prieš ir po įstojimo.

Skubiai turime užbaigti tą nelemtą Prezidento apkalto procesą. O tam reikia, kad dalis parlamentarų nustotų sėdėti ant tvoros ir ryžtingai dalyvautų balsavime, pastatę valstybės interesus aukščiau savo egoistinių siekių. Bet tai yra viena iš mažiausių duobių kelyje į Europą.

Vasario mėnesį Rusijos už. r. ministras suaukštinęs ES seniesiems nariams ir kandidatams atstovaujantiems ambasadoriams išdrožė eilę grasinimų dėl ES plėtros į rytus – į Rusijos intesų sferą. Rusija yra pasirašiusi partnerystės ir bendradarbiavimo su ES sutartį, pagal kurią ES narėms suteikiamos prekybos lengvatos. Rusų ministras išdėstė, kad naujai įstojančioms narėms tokie preferencialai maitai nebus duodami. Taigi, tos naujos narės būsiančios diskriminuotos. O prekybos apimtis siekia 78 mln. dolerių. Taigi atsirado rimta problema, nes po įstojimo Maskva imtų iš naujų narių ne tik didesnius muitus, bet galėtų įvesti ir eilę apribojimų ir suvaržymų. ES pirmininkaujanti Airija dėl to vedė derybas su Rusija, bet jos iki šiol buvo nesėkmingos. Senų narių ir kandidatų atstovai, irgi vasario mėnesį, susirinko Briuselyje ir nutarė kreiptis į prez. Putin reikalaujanti, kad partnerystės ir bendradarbiavimo sutartis būtų taikoma visai ES, taigi ir naujom jos narėms. Klausimas kol kas lieka neišspręstas.

Maskvos elgesys rodo, kad Rusija dar vis nori kaip nors sutrukdyti ES plėtrą. Dėl to ir Pakso sukeltas politinis sąmyšis įgauna didesnę reikšmę, nes jis bene yra surištas su bendra Maskvos politika liečiančią Rytų ir Vidurio Europą.

Istosime į ES, kurios namas dar neužbaigtas statyti. Iki šiol dar nesutarinta dėl pačios ES konstitucijos, kuri yra būtinybė. Kai kurios senosios narės, kaip Ispanija ir Portugalija reikalauja sau didesnio skaičiaus atstovų negu joms priklausytų pagal gyventojų skaičių. Prie jų prisideda Lenkija, kuri norėtų turėti 27 atstovus – vos 2 mažiau negu Vokietija ar Prancūzija, nors pastarosios turi dvigubai daugiau gyventojų. Aišku, kad Berlynas ir Paryžius su tuo nenori sutikti. Konstitucija yra ES teisinis pagrindas, be kurio jos darni veikla neįmanoma. Dėl to iki gegužės mėn. šis klausimas turės būti išspręstas. Čia reiktų prisiminti, kad Prancūzija ir Vokietija, o ne kandidatės narės arba Ispanija su Portugalija, sukūrė šitą organizaciją. Dėl to mums privalo būti atsargiems su nepagrįstais reikalavimais. Naujų narių politinio subrendimo stoka parodė ir protestavimai dėl Anglijos, Vokietijos

ir Prancūzijos vadų pasitarimu Berlyne. Kai kurios kandidatės narės pretendavo irgi sėdėti prie svarbių pasitarimų stalo. Ta pati Lenkija, nepasitarus su ES, stojo padėti JAV vesti karą prieš Iraką, nors tam trūko tikros priežasties ir JTO rezolucijos. Dabar matome tos neišmintingos karinės intervencijos liūdnas pasėkas JTO, pačiai Amerikai, terorizmui ir iš vis pasaulio tvarkai. Ateityje suvienytoje Europoje turi būti vedama savistovi ir racionalioji politika, kurios gairės nustatys aukščiausieji ES organai, o ne atskiros narės. Europa ir Amerika glaudžiai bendradarbiauja jau virš 50 metų. Tai buvo naudinga abiem pusėm. Bet paskutinio mėto įvykiai parodė, kad to bendradarbiavimo esmė turi pasikeisti. ES yra pakankamai subrendus visais atžvilgiais būti rimta JAV partnerė, o ne vien Vašingtono įsakymų pildytoja. Tokia partnerystė bus abiem pusėm naudingesnė ir prisidės prie stabilumo išlaikymo pasaulyje. Europa, išskyrus kelias minėtas šalis, turėjo skirtingą nuomonę dėl Irako invazijos. Ji kitaip galvoja ir apie teisingą Palestinos klausimo išspręsimą. JAV čia veda proizraelišką politiką, kuri kliudo išspręsti šį klausimą. Čia Amerikai ir ES naudinga suderinti savo laikyseną.

Iki šiol Europos saugumas priklausė nuo JAV. Atėjo laikas Europai pačiai save apginti. Reikia suorganizuoti savo gynybą, prie kurios turės prisidėti visos narės.

Kovą su terorizmu galėtų būti sėkmingesnė, jei būtų vartojama ne vien jėga, bet ir terorizmo priešaščių šalinimas, ypač Palestinoje.

Nelegalių imigrantų antplūdis sudaro Europai rimtą pavojų. Išleisdami šimtus milijonų svetimrasių, skirtingų religijų ir papročių imigrantų ES skurdo problemos neišspręstų, o tik sužlugdytų savo etniškumą ir tvarką. Vargšam geriau padėti remiant kultūrą ir civilizaciją Trečiame Pasaulyje, kur trūksta ne tiek resursų, kiek sugebėjimo juos išnaudoti gyventojų gerovei. Taigi ir parama turi būti nukreipta ta kryptimi.

Darosi aišku, kad įstodami į ES mes įžengiame į dar nebaigtą statyti namą. Prie jo užbaigimo teks ir mums prisidėti. Betgi daugiausiai pasitarinausime įsivėsdami pavyzdinę tvarką mūsų pačių šalyje. Tada ir patys geriau gyvensime ir kitiems išgalėsime daugiau padėti. Pradžią valdžia jau padarė išprašydama tris rusų pasiuntinybės diplomatus užsiiminėjančius šnipinėjimu, atimdami lietuvišką pašą ir pilietybę Borisov ir, reikia tikėtis, užbaigdama sėkmingai apkalta Paksui.

RUBIKONAS PERŽENGTAS KOVO 11-AJĄ NEGRĮŽTAMAI

Edmundas SIMANAITIS

Pirmųjų Antrosios Respublikos metinių proga tuometis Lietuvos valstybės vadovas Vytautas Landsbergis iškilmingame parlamento posėdyje kalbėjo: "Peržengė Rubikoną, nugalėjo sutręšęs LSSR tiltelis, ir nebėra kelio atgal. Nežinojome tada ir dabar dar nežinojome, ar tai ne mirtininkų sprendimas, bet žinome, kad jis neatšaukiamas."

Kalbėtojas priminė praėjusių metų keturis valstybės atkūrimo etapus.

"Pirmasis etapas dabar atrodo kaip chaotiški sovietų neapykantos ir įtūžio smūgiai Lietuvai. Už jų stovi begalinė įžeista imperijos puikybė ir visagalių valdovų patyčios. (...) Tankai ir šarvuočiai Lietuvoje keliuose ir miestų gatvėse dieną ir naktį..."

"Vis dėlto atsilaukėme, apsigynėme be malūnsparnių ir šarvuočių. Prasidėjo antrasis etapas – ekonominis karas, blokadinis Lietuvos puolimas. (...) Šis puolimas jau buvo ne chaotiškas kaip anksčiau, ultimatumus kaitaliojant su karinės visagalybės paradais: dabar pajutome planą ir apskaičiavimą, tam tikrą nedorą protą." Lietuvai nesuklupo.

"Atėjo trečiasis laikotarpis. Jis panašus į darganotą rudenį, kurio migloje slankioja šmėklos. Politinės pinklės ir ekonominis šantažas. Kas ir su kuo derės? Mūsų oponentams aišku: didelė visuma su savo dalimi. Kitokią poziciją – valstybę su valstybe – jie vadina mūsų išankstine sąlyga ir skelbiasi esą skriaudžiami."

"Zengėme tada į ketvirtąjį Nepriklausomybės metų laiką – naujajam ir net atvirai paskelbiamam bausių grėsmių žiemą. Minėjo mums ir būsimą kraujo praliejimą – neišvengiamą, jeigu nenusileisime. (...) Aiškiau negu pavasarį rengiamas perversmas, kad būtų išsaugota komunistų valdžia ir socializmo laimėjimai, o Lietuva įvartyta atgal į narvą. (...) Suplanuotas karinis smūgis gerai sinchronizuotas su kainų pakėlimu ir su Persų įlanka, buvo paleistas. Toliau priminti nebereikia..."

Vis dėlto kai ką priminti reikia, ir tai patartina daryti, kai iškyla nauja grėsmė nacionaliniam saugumui. Tų metų sausį lietuvių Tauta laimėjo šimtmečio pergalę prieš nebotos galios kariauną. Mums gelbėjo Vakarų moralinė parama ir žiniasklaida. Ši ilgoka citata taupiai ir reljefiškai nušviečia pirmaisiais atgautos Nepriklausomybės metais kilusių grėsmių istoriją.

Verta pažvelgti į laikotarpį, likus metams iki Lietuvos įstojimo į NATO ir Europos Sąjungą. Rusijos geopolitinė kova dėl Baltijos krantų tęsiasi nuo Ivano IV laikų. Kolonijinės imperijos strateginiai tikslai nepasikeitė. Iš čia plaukia du esminės svarbos, nors toli gražu ne nauji, pastebėjimai.

Rusija dar negeba būti nedidelių kaimynių valstybių nacionalinio saugumo garantu. Ji nesukaupe nei demokratijos patyrimo, nei linkusi pripažinti tautų laisvo apsisprendimo teisės. Ši realybė verčia išmokti gyventi niekada nesilpninant budrumo. Reikia patiems sau atsakyti į

neprarusį aktualumo klausimą – kaip ir kokia kaina galėtume apginti nepriklausomybę?

Antras, XX amžiaus patirtis rodo, kad tris kartus skelbta Lietuvos Respublikos nepriklausomybė niekada nebuvo saugi. Susiformavus Europos Sąjungai atsirado reali galimybė iš esmės sustiprinti Lietuvos nacionalinį saugumą, įsijungiant į NATO ir ES.

Artimojo užsienio "Centras" parengė apmąstytą Lietuvos valstybės teigiamo įvaizdžio sunaikinimo planą, kurį įgyvendinus, būtų žymiai paprasčiau įtempti Lietuvą į NVS erdvę. Integracijai į Vakarų sistemas Lietuva rengėsi nuosekliai. Valstybingumo priešininkams pavyko įgyvendinti didžiąją dalį "kišeninio prezidento" scenarijus. Sumaištis buvo nuosekliai eskaluojama. "Centras" gerai ištyrė Lietuvos Konstitucijos ir įstatymų spragas ir operatyviai išsviesdavo vis naujas provokacijas. R. Pakso prezidentavimo metų rezultatas – visa tona apkalto popierių, suirutė valstybės valdyme ir didžiulė protų sumaištis visuomenėje.

"Centras" siekia, kad Lietuvoje nebūtų stiprių vadovų. Prieš dabartinius, išskyrus prezidentą, yra sukurpti arba tebekurpiami "kompromatai". Norima įteigti jog po sovietmečio Lietuvoje nėra nė vieno padoraus lyderio, išskyrus valstybės vadovą. Imperinis rublis per mėnesį "sukuria" naują Darbo partiją, neturincia nei politinės programos nei kokio nors "gelbėjimo" veiksmų plano, bet pažadų pataisyti viską ir nedelsiant žarstomi be saiko. Naujasis "gelbėtojas" taiko į valdžios Olimpą.

Viena iš svarbiausių "Centro" užduočių – "teisėtomis" priemonėmis perimti valstybės valdymą, būtent pakeisti atsakingus pareigūnus savo žmonėmis ir pirmiausia jėgos struktūrose. Tai nelabai sekasi, nors prezidentūroje dūzgia visas širšynas.

"Centru" ypač rūpi, kad Lietuvoje ne stiprėtų, o silpnėtų tautinė ir pilietinė savimonė. Prezidentūra atvirai grumiasi su Vyriausybe ir Seimu. To dar Lietuvoje nebuvo. Visuomenė skaidoma ir priešinama pagal iš istorijos savartyno atkapstyta ir šiek tiek pataisyta "klasių kovos" pseudomokslinę teoriją. Atsiranda žmonių, kurie patiki "gelbėtojo" tuščiažiedžiais pažadais.

Tolydžio didėjanti sumaištis ir teisinis nihilizmas kelia susirūpinimą visiems sąmoningiems piliečiams. Grupė šviesuomenės atstovų kovo 3 d. kreipėsi ne į juos galutinai nuvylusį prezidentą, o į A. Brazauską: "Mes kviečiame Jus, Pone Premjere, ne tik kaip Vyriausybės, bet ir kaip valdančiosios Socialdemokratų partijos vadovą, užimti principingą ir aktyvią poziciją, ginant demokratinę, teisinę, vakarietišką Lietuvą. (...) Aplinkybės taip lėmė, kad Jums ir Jūsų vadovaujamos partijos nariams šiuo metu tenka didžiausia atsakomybė už Lietuvos valstybės ir tautos likimą. Niekas kitas šios atsakomybės naštos iš Jūsų perimti negali."

Pasirašiusieji netiesiogiai primena Premjerui, kad R. Pakso laimėjo prezidento rinkimus su netiesiogine, tačiau svaria ir lemtinga socialdemokratų partijos parama.

(Nukelta į 4-tą psl.)

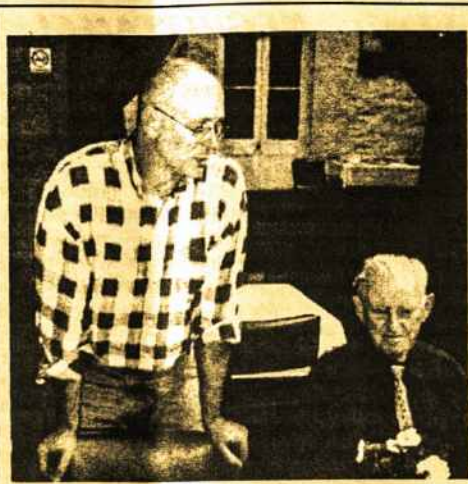

Rimanto DOVYDENO pieš.

Mus aplankė Šv. Kazimieras ir kun. Algirdas Šimkus

Elena VARNIENĖ

Mes, Adelaidėje, su džiaugsmu išgyvenome dvigubą Dievo siųstą mums dovaną: Ketvirtadienį, kovo 4 - šv. Kazimiero dieną, sutikom svečius iš Melbourne - kun. A. Šimkų ir seselę Aldoną Eugeniją Kezytę. Kun. A. Šimkus atvyko į Adelaidę automobiliu pravesti gavėnios rekolekcijas, kartu pavežėdamas ir seselę Aldoną, kuri su savimi atsivežė ir glėbį knygų p a r d a v i m u i, autobiografiją "ESAME NENAUDINGI TARNAI". Kovo 4 d. kai kuriems parapijiečiams buvo labai veikli diena,

Kalba kun. A. Šimkus, šalia jo sėdi buvęs ALKF atstovas Adelaidėje, Augustinas Kubilius

praėjusi labai pakilioje nuotaikoje. Viską sutalpinti, beveik, buvo neįmanoma į vieną: Mūsų Adelaidės ateitininkų valdybos sekretorė Vinga Rupinskienė atšventė savo garbingą metų sukaktį, sukvietus gimines ir artimuosius į savo vašingus namus. Kartais žodinės padėkos išraiškos neskamba taip svariai, todėl ir noriu dar kartą Vingrai palinkėti ilgiausių ir gražiausių metų, nes "tavo įnašas į mūsų Adelaidės katalikišką veiklą yra didžiulis ir visokeriopas. Niekad neatsisakanti, nuoširdi darbo bitutė tu esi".

Pavakarėms skubėjome sutikti kun. Algirdą Šimkų ir seselę Aldoną prie Kat. Moterų Dr-jos paruoštų pietų Kat. Centre, į kuriuos buvo pakviesti Adel. Caritas Inc. Tarybos nariai, Kat. Moterų Valdyba, Ateitininkų ir Kat. Federacijos Adelaidėje atstovai.

Tarybos pirm. V. Baltutis visus adelaidiškius pristatė svečiams, o užkandus ir pasistiprinus, kun. Algirdas, o taip pat ir seselė Aldona supažindino mus su savo darbais ir įspūdziais Australijoje. Vakarą praėjo labai malonioje nuotaikoje, nors Adelaidės radijo įrašymo valandėlė, skirta šv. Kazimierui paminėti, turėjo būti atidėta kitai dienai.

Ši valandėlė, Adel. At-kų paruošta, buvo išklaudyta šeštadienį, kur kun. J. Petraitis pateikė įdomių žinių apie šv. Kazimiero gyvenimą, o trys jaunuoliai I. Rupinskaitė, G. Žilinskaitė ir V. Kubilius su pravedėja E. Varniene diskutavo žmonių pašaukimą Dievo tarnybai. Jaunuoliai diskutavo, kokie žmonės tampa šventaisiais ir kodėl, priedų gražiai padeklamavo šv. Kazimiero garbei. Tai buvo lyg ir įvadas mūsų šių metų

rekolekcijoms.

Pentadienį, kovo 5 dieną, jau nuo 4 val. vakaro adelaidiška rinkosi bažnyčion "parduoti savo nedorybes" nuodėmklausiu, ir ilgom eilėm rikiavosi prie klausyklos.

Konferencijai prasidėjus, po tiek išgirstų nuodėmių, laukėm perkūnijos su žaibais, bet... net gero vėjo negavome. Kun. Algirdas ramiau, beveik, vienodu tonu kalbantis, nepyksta ant nusidėjėlių, bet prašo daugiau maldų, o dar daugiau gerų darbų, nes mūsų Dievas Tėvas yra toks neapsakomai geras, kad iš meilės Jis mums viską atleidžia. Kai kam nepatiko toks atlaidumas - "verčiau geru būzūnu būtų mums nugaras nuraižęs, tai pajustumėm, kad rekolekcijos" - šposavo tautiečiai, turbūt, jau matę Kristaus filmą "Passion".

Šeštadienį, dienos metu mūsų svečiai buvo pakviesti į Kazimierines, kurias suruošė parapijos šv. Kazimiero choras čia pat salėje.

Šią dieną per pamokslus kun. A. Šimkus aiškino tikrą pasninko reikšmę - ne tik susilaikymą nuo mėsos, bet ir savo charakterio suvaldymą - atleisti žmonėms už įžeidimus, stengtis geru atsilyginti, ligonius ir kapus lankyti. Daug kalbėjo ir apie atgailą - nusivalymą nuo dulkių, t.y. atsigręžti į Dievą ir atkurti meilės ir ištikimybės santykius. Neapkykta kitam žmogui yra tikras vėžys, kuris griaužia, atima iš mūsų laisvę ir pagaliau suėda mus pačius. Kun. Algirdas kviečia mus nuoširdžiai maldai, kuri nors ir trumpa - yra mūsų statybinė medžiaga. "Kaip gelės žydi visiems, taip ir Dievo

meilė apima visus".

Per mišias, kun. Algirdas, nulipęs nuo altoriaus, ėjo per visą bažnyčią, palinkėdamas "ramybės" kiekvienam esančiam bažnyčioje. Visi buvo sujaudinti.

Sekmadienio mišias koncelebravo abu kunigai - mūsų klebonas kun. J. Petraitis ir svečias kun. A. Šimkus. Dar prieš mišias turėjome šventą valandą, o paskui visi ėjome į procesiją pasimelsti prie šv. Kazimiero bareljefo. Šv. Kazimiero vėliavą sekė skautų, ateitininkų, sportininkų ir Kat. Moterų dr-jos vėliavos. Skautai ir sportininkai uniformose, o moterys tautiniuose rūbuose pridavė procesijai išskilingumo. Gražu, kai jaunimas dalyvauja mišiose, rodos, viskas atsigaua, pajaunėja ir pašviesėja. Salėje, po pamaldų, buvo Kaziuko mugė ir skautai pardavinėjo

skanėstus, o pietautojų tiek daug prisirinko, kad ir gerai pasiruošusioms šeiminiškėms buvo nemalonu, kad kai kuriems pritrūko pietų. O mūsų svečiai - kun. Algirdas ir seselė Aldona, vargu ar turėjo laiko užkasti, jų laukė eilė tautiečių, norinčių nors žodeliu persimesti, kaip nors priartėti prie Dievo tarnų, kad jų, gal, skaitesnę aureolę paskleistų savo auksines dulkes ir ant jų galvų, kad, parėję namo, atsinaujinę, nuodėmės pardavę, su pakilia nuotaika galės laukti Velykų švenčių.

Esame labai dėkingi abiem svečiams už šią gražią rekolekcijų nuotaiką. Linkime seselėi Aldonai dar daug išplatinti savo knygų, o kun. Algirdui - skleisti savo aureolės šviesą visiems australiečiams, kad jie tikrai įsitikintų, koks geras ir mylintis yra mūsų Dievas.

Iš k: kun. J. Petraitis, seselė Aldona Eugenija Kezytė ir ALK Moterų Dr-jos pirm. S. Vasiliauskienė

Sydnejaus padangėje

Antanas KRAMILIUS

Siuntiniai į Lietuvą

Padėtis yra kritiška. Negauta pakankamai užsakymų, kad apmokėtų persiuntimą į Lietuvą. Sąlyga buvo, kartojame, kaip skelbta, jeigu susidarys pakankamai siuntėjų, tarp Melbourne ir Sydnejaus lietuvių. Dėžių išmieros - 65 cm x 35 cm x 35 cm. Svoris iki 30 kg. Persiuntimas su pristatymu Lietuvoje \$65 iš Melbourne, \$75 iš Sydnejaus su pristatymu į Melbourne.

Šis pranešimas bus paskutinis. Jeigu neatsiras daugiau siuntėjų būsime priversti atšaukti siuntimą kurie dar nepranešėte organizatoriams būkite malonūs skambinkite tučiuojau Melbourne Halinai Statkvienei tel. 9819-1434, Sydnejuje Antanui Kramiliui tel. 9727-3131.

Manome, kad bendruomenėje yra palikimų, knygų ir rūbų. Pasinaudokite šią progą persiųsti tai į Lietuvą giminėms, ar organizacijoms. Įspėjame, kad žmonės dar nepirkę daiktų siuntimui, kol nebus pranešta, kad pajėgsime apmokėti persiuntimą.

Primename, kad siuntėjai nesiekia pelno, o tik apmokėti persiuntimo išlaidas. Talpintuvus eina į Klaipėdą, o iš ten į Kėdainius iš kur bus pristatymas į namus.

Praneša organizatoriai Halina Statkviene ir Antanas Kramilius

Parapijos Žinios

Rekolekcijos Sydnejaus Lietuviams

Iš Melbourne atvyksta kunigas Algirdas Šimkus į Sydnejų ir čia praves rekolekcijas kovo 27 ir 28 dienomis. Pasižymėkite šias datas iš anksto ir dalyvaudite visi šiose susikauptimo dienose.

Taip pat informuojame bendruomenę, kad balandžio 25 d. mums šv. Mišias atliks vyskupas David Cremin, Katalikų Imigracijos direktorius. Šis vyskupas išeina į pensiją. Ateikite jo pasiklausyti ir atsisveikinti.

Sekantios pamaldos lietuviams bus kovo 21 d. Lidcombe.

Praneša Parapijos Taryba

RUBIKONAS PERŽENGTA...

(Atkeltas iš 3-čio psl.)

Seimas nutarė pradėti apkalta prezidentui, nelaukdami Konstitucinio Teismo išvadų. Stiprėja suvokimas, kad toliau žaisti Valstybės likimu, tautos gerove ir net pačia Nepriklausomybe nebegalima.

Pirmaisiais Antrosios Respublikos metais Lietuvos Nepriklausomybę, jos garbę ir dar glėžnutį tarptautinį pripažinimą gynė Atkuriamasis Seimas, susiformavusi diplomatija, vadovaujami Valstybės vadovo ir aktyviai remiami visos Tautos.

Keturioliktaisiais - Valstybės vadovas "šaoningai laužo Konstituciją ir įstatymus, griaua

teisines valstybės pamatus, nesulaikdamas deramo demokratinį politinių jėgų atsaką." (Citata iš šviesuomenės 2004 03 03 kreipimosi į Premjerą.

Seimas tampa lyg ir prisiekusiųjų teismu. Jo valia gali būti sustabdytas Valstybės griovimas, apginta Valstybės garbė ir nesuilsinintas nacionalinis saugumas. Premjero įtaka šiuo atveju yra iš tikrųjų yra lemianti. Ne mažiau svarbus vaidmuo ir atsakomybė už Valstybės likimą tenka ir Seimo pirmininkui

Tai suvokia visi piliečiai. Kovo 11-osios metinės moraliskai įpareigoja Valstybės politikus dar kartą apsispręsti, nors Rubikonas buvo peržengtas prieš keturiolika metų.

M.L.K. Moterų Draugijos Metinis susirinkimas

Aldona VYŠNIAUSKIENĖ

Nors š.m. vasario 22 d. 1 val. p.p. buvo Metinis D-jos susirinkimas ir turėjome viešnią iš Lietuvos, seselę Aldoną Kezytę, bet susirinkime dalyvavo tik 27 d-jos narės. Kaip tik tą sekmadienį kunigas A. Šimkus ir dalis melburniškių išvažiavo į Canberą švęsti Vasario 16 d. Sv. Mišias lietuviams atnašavo šios bažnyčios klebonas kun. Martin.

Susirinkimą pradėjome malda. D-jos pirm. H. Statkuvienė pasveikino visas susirinkusias seses ir viešnią-seselę Aldoną ir pakvietė Moniką Sodaitienę pirmininkauti, o sekretore Ireną Vilkišienę.

Pirm. Halina patiekė susirinkimo darbotvarkę ir pasimeldėme už mirusius šių metų (2003-2004) nares: J. Erminienę, V. Vaitiekūniene, P. Šiuškiene.

Dr-jos pirmininkės pranešimas.

Dar vis sugebame padėti savo vargstantiems žmonėms Lietuvoje. Iš viso nuo 1989 m. iki 2003 m. buvo aukota \$153,000 įskaitant Europą, Tasmaniją-Australiją.

Šiais metais 4 kartus virėme pietus. Įvairiomis progomis suorganizuojame šventes, pagerbėme svečių kun. P. Smilgį, išleistuves – kun. E. Arnašius, sutikome kun. A. Šimkų ir kt.

Šiais metais duotos aukos "Gintaro" šokėjams, kun. P. Smilgiui, Entuziastėms, A. Taškūniui, Vilniaus Solaziečiams, knygos išleidimui "Kengūrų ir koalų pašonėje", Lietuvos Tremtinių Valdybai, Tremtinių laikraščiu, Pasaulio Lietuviui ir kt.

Pirm. Halina atlieka didelius darbus, vesdama susirašinėjamą siunčiant dėžes, siuntinius į Lietuvą ir visiems kas liečia draugijos veiklą. Jai taip pat tenka dalyvauti įvairių organizacijų valdybose, pobuvuose. Ji visada atsisveikina bažnyčioje su mirusiomis sesėmis ir užuojautą pareiškia mirusios narės šeimai.

D-ja kas metai užsako šv. Mišias už gyvas ir mirusias nares.

Buvo aplankytos šios d-jos narės: A. Valkienė, V. Vaitiekūniene, A. Pelenauskienė, M. Matulionienė, O. Samulienė, J. Petraičienė, P. Kaunienė.

Į D-ją įstojo dvi naujos narės: Elena Seduikienė ir Dalia Kaladienė.

Susirinkimo pirm. Moniką Sodaitienę vardu padėjo darbščiajai pirm. Halinai ir visos labai prašė, kad ir toliau, nors dviem metams pasiliktu pirmininkės pareigose, nors tas pareigas eina jau virš 20 metų.

D-jos pirm. Halina padėjo dr-ja už pasveikinimą gavusi OAM iš Australijos Gubernatoriaus. Taip pat už sveikinimą gavus iš Lietuvos Prezidento V. Adamkaus, Karininko Kryžiaus medalių ir sveikinimus "T.A." ir "M.P." laikraščiuose.

Dr-jos išdėmė Z. Pranckūniene pranešė susirinkimui kiek buvo išleista ir uždirbta šiais metais ir kam buvo aukota.

Revizijos Komisija susidedanti iš A. Volkienės ir V. Jablonskienės rado sąskaitas vedant tvarkingai ir

padėjo išdėmė Z. Pranckūniene už tokį kruopštų darbą.

Dr-jos pirm. Halina pristatė viešnią iš Lietuvos, seselę Aldoną Kezytę. Pakvietė A. Vyšniauskienę trumpai supažindinti su Jos parašyta lietuvių ir anglų kalba knyga "Esame nenaudingi tarmai". Kadangi dalis narių jau buvo nusipirkusios tą knygą, pristatymas buvo nutrauktas.

Seselė Aldona papasakojo, kad knygą pradėjo rašyti 1999 metais raginama bažnyčios vadų.

Seselė Aldona išdirbo 14 metų misijoje Gruzijoje ir Armenijoje. Nors buvo labai šalta rašė šią knygą bažnyčioje, koplyčioje. "Aš ne autorė, man diktavo Viešpats, aš buvau tik sekretorė".

Knyga išleista rugsėjo 13 d. 2001 m. Jos viršelyje: Kristaus veidas siunčia meilės spindulius į žemę. Kas juos priima jų sielos yra kaip gelės. Todėl rašiau, kad atstatyti Lietuvos prestižą, nes labai daug blogio Lietuva padarė.

MLKM Dr-jos pirm.
Halina Statkuvienė, OAM

Buvo renkama nauja Dr-jos Valdyba: H. Statkuvienė, VI. Petraičienė, A. Sadauskienė, M. Sodaitienė, A. Vyšniauskienė – kandidatės dr. A. Butkutė ir D. Didžienė.

Susirinkimo pirm. Moniką padėjo jo seselei Aldonai Kezytei už knygos parašymą ir aplankymą mus lietuvius Australijoje.

M. Sodaitienės buvo pasiūlyta, pajvairintų d-jos veiklą reikėtų visoms tankiau susitikti ir praleisti popietę visokiais užsiėmimais.

Z. Muceniekienė paklausė, kodėl narės, savo atėjimui neparemia Draugijos, kai ji verda pietus?

Dr-jos pirmininkė Halina priminė visoms narėms, kad artinasi Lietuvių Dienos Melbourne. Socialinių ir katalikių moterų draugijos rūpintis visus dalyvius pavalgydinti. Prašė visas nares, kas gali prisidėti prie maisto paruošimo.

Neatsiradus daugiau klausimų ir pasiūlymų susirinkimo pirm. Moniką padėjo visoms dalyvėms ir susirinkimą baigėme "Marija Marija".

Visos buvome pakviestos pasivašinti kava ir barankomis.

Letter from Kelmė Jonas Graičiūnas Gymnasium

English language has become one of the main languages in the world so far. Therefore, it is obvious why almost all students in Kelmė have chosen it as their first foreign language. It is especially important in small towns, where people have fewer possibilities to socialize with foreigners. Learning languages has a special meaning here.

Having in mind the importance of English, it is really great that our small town Kelmė has Isoldė I. Poželaitė-Davis AM English Language competition where we can evaluate ourselves. Year after year, it has become a nice tradition that on the 26th of January school-leavers commemorate the Independence of Australia by participating in this competition and on the 16th of February winners get the awards.

For the last few years I have been waiting for a chance to evaluate my English knowledge and to compare it with others. That is why it was a splendid idea to participate in this competition. I really enjoyed the variety of topics given, because all the participants could write about whatever they wanted or were interested in. As a matter of course, I was very proud to have won this competition and it really gave me a lot of self-confidence, a sense of achievement and satisfaction.

To my mind, people like Isoldė I. Poželaitė-Davis AM by her involvement in Lithuanian cultural life, her interest in youth education and future makes the world a better place to live. Her role as a supporter of this competition is invaluable in broadening the educational possibilities in Kelmė district.

Viktorija Kurlinkutė
Kelmė Jonas Graičiūnas Gymnasium
Isoldė I. Poželaitė-Davis AM
English Language competition's
1st place winner

Gerb. redakcija "Tėviškės Aidai"

Aš Kęstutis Petrauskas, man 22-ji metai. Gyvenu nedideliame Lietuvos miestelyje Kelmė. Esu iš daugiavaikės šešių asmenų šeimos. Nuo vaikystės augome be tėvo. Mama sunkiai serga – yra II-tros grupės invalidė. Aš nuolatinio darbo neturiu, norėčiau dirbti ir mokytis, padėti savo šeimai.

2000 m. baigiau Kelmės profesinę mokyklą įgijau apdailininko specialybę (plytelių klojėjo, apmušalų tapetuotojo, dažytojo spec.). Turiu degalinės operatoriaus specialybę, bet deja darbo niekur negaunu.

Todėl kreipiuosi į Jus su prašymu išspausdinti mano skelbimą savo leidinyje.

Galiu dirbti įvairius darbus (senelių priežiūroje, maisto ruošime, viešbučių, parduotuvių valymoose ir kitur).

Būsiu Jums dėkingas už suteiktą informaciją. Gal būčiau kam reikalingas!

Mano adresas: J. Janonio g.-2, LT-86143 Kelmė, Lithuania (Lietuva) ir telefono num: 8611 96460.

Su pagarba –
Kęstutis Petrauskas.

Kovo 11 – oji po keturiolikos metų

Arkivysk. S. TAMKEVIČIUS

Kovo 11 – oji geriausiai suprantama tiems, kurie okupacijos metais kentėjo ir patyrė didžiausius praradimus. Jeigu kas šito nepatyrė, siūlyčiau pažūrėti seniai sukurtą filmą „Vieni vieni“. Kovo 11 – oji yra brangi kiekvienam lietuviui, kurio širdyje rusena nors silpnutė meilė laisvai tėvų žemei.

Paskelbė Lietuvos nepriklausomybės atkūrimą, mes ryžomės ilgai savo širdyse nešiotą, kalėjimuose bei tremtyse nenumarintą laisvės siekį paversti gyvenimu. Ačiū Dievui, kad dauguma anuometinės Aukščiausios Tarybos deputatų nesuabejojo dėl būtinumo paskelbti nepriklausomos Lietuvos atkūrimą. Visi Lietuvos žmonės žvelgė į ateitį, kurioje švietė nepriklausomos ir laisvos Tėvynės gyvenimo viltis, nors buvo sunku net įsivaizduoti, jog Lietuvoje neliks svetimoms valstybės tankų ir jos mėlyno dangaus neraižys sovietų lėktuvai.

Keturiolika metų, skiriančių mus nuo tos reikšmingos datos, buvo pilni nevienareikšmių patirčių: atsivėrė valstybių sienos, širdyse nutilpo laisvės džiaugsmas, lydėjo būsimo permainų viltis. Tačiau prabėgė metai buvo pilni nusivylimų, praradimų ir geliančio skausmo dėl padarytų klaidų. Tūkstančiams mūsų tautiečių sudužo viltys tik dėl to, kad

kažką klaidingai pasirinko. Keturiolika metų mes augome kaip vaikai, kuriems trūko tėvų meilės. Ne visada jautėme, kad Tėvynė yra motina, nes kai kada dėl atsakingų žmonių kaltės ir apsilėidimų ji atrodė panaši į pamotę, nematančią silpnų vaikų kančios. Be tėvų meilės vaikai dažnai užauga pikti, kompleksuoti, sunkiai prognozuojami. Ar ne tokie šandien yra tie, kurie net valstybei svarbiais momentais vadovaujasi ne protu, bet destruktiviomis emocijomis, kurie savanaudiškus siekius iškelia aukščiau už Lietuvos valstybės interesus?

Į Kovo 11-ąją atėjome penkiasdešimt metų išnešioję laisvę savo širdyje kaip kūdikį. Atėjome įsitikinę, jog be laisvės negalime ir nenorime daugiau gyventi. Atėjome su viltimi, kad ją tikrai pasieksime. Todėl buvome vieningi ir stiprūs.

O dabar Kovo 11 – ają minime nuliūdę ir sutrikę, kaip Jėzaus mokins Jonas, stovintis po Išganytojo kryžiumi ir vis abejojantis, ar nukryžiuotas ir mirštantis jo Mokytojas prisikels, kaip buvo žadėjęs.

Be abejo, mes galėjome būti kitokie. Galėjome nujausti, kad laisvė nebus lengva. Galėjome numanyti, kad daugelis žmonių nenorės pakeisti savo gyvenimo būdo ir neatsakingai naudosis laisve.

(Nukelta į 8-tą psl)

Iš knygos "PO EUKALIPTAIS"

Alē LIUBINIENĒ

(Tęsinys iš praeito numerio)

TU NIEKUR NEVAŽUOSI

Tą vakarą, iki vidurnakčio mes triukšmavom planuodamos mūsų ateitį Melbourne, iki sesuo neiškentus atėjo mus nutildyti.

- Merginos, jūs ir vėl išsidarinciat lyg maži vaikai. Tuojau nustokit triukšmavę, negi pamiršot, kad rytą reikia dirbti.

Po tokio staigaus nutraukto džiugavimo, grįžus lovon aš varčiausi visą naktį, nesuprasdama kodėl man ir Monikai to neprancšė kartu su kitoms.

Kitą rytą mudvi laukėm tos geros žinios iki pietų, bet kadangi nei Monika nei aš daugiau nieko negirdėjom, mes pačios nuėjom pasiklausti.

- Ne. Jūs niekur nevažiuosit iš čia, - tarnautojas trumpai mums atsakė, vartydamas dokumentus.

- Bet... Ponuli... Mūsų draugės gali išvažiuoti... - Monika mėgino ginčytis.

- Jūsų draugės yra žemiau aštuoniolikos metų, o jus jau greit būsit devyniolikos, - kitas tarnautojas nekantriai atsakė už jį.

- Bet ponuli... - aš pradėjau sakyti.

- Nustok kvailiauvus... Judvi niekur nevažiuosit... Judvi užbaigsit kontraktą čia... Suprantat ką aš sakau jums? - bardamas, jis pamėgdžiojo mūsų anglų kalbą.

Greitai praėjo dvi savaitės. Tą šeštadienį, aš stebėjau savo drauges uždarant naujus išsipūtusius lagaminus, kurie buvo prikrauti neseniai pirktų rūbų, batų, ir kitokių gerybių.

Monika ir aš padėjom jom savo dar taip neseniai įsigytą turtą nusinėti į stotį. Tempdama Julės sunkų lagaminą, aš masčiau kaip dabar mes kitaip atrodom su madingomis suknelėmis, aukštais kulniukais batais ir skrybėlaitėmis, nuo tada kai atvažiavom iš Bonegillo su medinėms dėžėms ir jose kelis skudurų.

Dabar iš viršaus mes atrodėme kaip vietinės, bet ar mes kada nors būsimė ištikimos šiam kraštui? Ar mūsų ištikimybė Australijai išaugs ir sužydės taip kaip čionai gimusių? Aš suabejojau, o ilgesio skausmas mano tėviškei suspaudė man širdį.

Po poros švilpukų, keletos kamuolių dūmų ir garų iš garvežio, mūsų draugės buvo jau pakeliui į Melbourne.

Monika ir aš ilgėdamos savo draugių lipom į kalną tylėdamos. Eidama stebėjau garus kylant nuo asfalto po lietaus, atšylančioje žiemos saulėje.

- Norit kad pavežėčiau? - pasigirdo Jeremy balsas kartu su seno Fordo pyptelėjimu.

- Ne, - abi atsakėm jam kartu, net nepasižiūrėjusios į jį!

Laikui bėgant, Monika ir aš arčiau susidraugavom su Eva. Dabar ji dažnai pasikviesdavo į jos tėvų namus pavalgyti pietų. Jos mama buvo gera virėja. Bulviniai kukuliai, arba cepelinai kaip mes juos vadinom, buvo pagaminti iš tarkuotų bulvių ir maltos mėsos ir apipilti su grietinės ir lašinukų padažu.

Kartais mes net jau padėdavom juos daryti. Man nebuvo sunku nuskusti bulves, bet kada reikėjo jas tarkuoti, aš visada rasdavau kaip išsisukti.

- Ale, kadangi tu nieko nedarai, nubėk į krautuvej ir nupirk vieną pintą grietinės, - Evos mama paprašė, paduodama pinigų.

Krautuvej buvo tik vienas skersgatvis nuo jų namų. Kai įėjau į jos vidų, pardavėjas stovėjo su šluota rankoje. Staiga ant saulės apšviestos lentynos pamačiau judant bonkas, o po to iš tos pusės pasigirdo šnypštimas.

- Laba diena, - aš jį pasveikinau, bet jis man nieko neatsakė.

Kelias minutes krautuvejė buvo mirtina tyła. Bet kai vėl Rosella bonkos su pomidorų padažu pajudėjo ir gyvatės galva pasirodė iš už jų, persigandus, rėkdama išbėgau laukan.

Evos brolis išgirdo mane ir išbėgo žiūrėti kas atsitiko. Aš įpuoliau šaukdama į jo glėbį.

- Gyvatė... gyvatė krautuvejė!

- Bėk į kambarį, - jis mane ištūmė per duris ir pats nubėgo į krautuvej padėti pardavėjui.

Jam grįžus atgal, didžiulis dubenys su cepelinais jau garavo viduryje stalo.

- Pagavot gyvatę? - Evos tėvas paklausė.

- Ar tikrai pagavot? - aš pakartojau pribėgus prie jo.

- Taip ir ne. Tas krautuvinis kas yra gana keistas žmogus. Jis pastvėrė ją už kaklo, įkišo į maišą ir nusprendė vėl paleisti ją miške.

- Tu tik juokauji... Ir neužmušė jos? - jo sesuo irgi negalėjo patikėti.

- Aš tau sakiau, kad australai kartais keistai elgiasi, ypatingai, kad ta gyvatė buvo juoda ir maždaug mano rankos storumo. Vienas įkandimas ir sudieju, gyvenimėli. - jis atraitojęs rankovę parodė jos storį.

- Pasidabokim jų. Saulė jau gana šilta ir jos, išalkusios po žiemos, pradeda atsibusti, - Viliaus tėvas mus įspėjo.

- Ha, ha, ha... Krautuvejė buvo pati geriausia vieta maistui susirasti, - vaikiškai nusikvatojau.

- Man šiai dienai užteks klausytis apie gyvates. Viliau, paduok savo lėkštę, kol dar yra likę puode cepelinų, - jo mama pakeitė temą.

Vilius ir jo šeima atvažiavo į Australiją daug anksčiau negu mes, taigi jau buvo pabaigęs savo kontrakto sutartį ir buvo nusprendęs važiuoti į Melbourne susirasti tėvams ir jo seseriai gyvenamą vietą, kad galėtų visi ten persikelti.

Tuo pačiu metu lietuvių bendruomenė Beechworth jau irgi buvo pradėjus mažėti. Šeimos taip pat važiavo į didesnius miestus, tikėdamos rasti geriau apmokamą darbą ir geresnes mokyklas vaikams.

Monika ir aš dažnai gavome laiškus iš išvažiuosiu draugių į Melbourne. Jos dirbo Heidelbergo kariuomenės ligoninėje. Buvo patenkintos savo darbu ir jų alga buvo neperblogiausia. Visos gyveno toje pačioje ligoninėje kartu su kitomis slaugėmės ir ragino mus kaip galima greičiau atvažiuoti pas jas.

Pakalbėkime apie sveikatą...

Nepagrįstai manoma, kad...

...cukrus kenkia širdžiai.

Prieš ketvirtį amžiaus vienas rusų mokslininkas paleido lakų posakį: - cukrus - baltoji mirtis. Tokią išvadą jis padarė išsivysčiusių šalių statistikoje pastebėjęs du dalykus: pirma, ten gerokai dažniau negu kitose šalyse sergama širdies ir kraujagyslių ligomis bei ateroskleroze, antra, ten gerokai daugiau suvartojama cukraus. Nuo to laiko daug sykių įrodyta, kad nei širdies ligos, nei diabetas, nei nutukimas tiesiogiai nepriklauso nuo suvartojamo cukraus kiekio. Cukrus teikia organizmui energiją. Žinoma, geriau vietoj 100 g cukraus per dieną suvartoti 500 g "saldžių" vaisių ir daržovių, tačiau toli gražu ne visi žmonės tai gali sau leisti.

...cukrus skatina dantų

ėduoni. Šitai manyta iki pat pastarojo meto. Neseniai mokslininkai pareiškė, jog cukrus čia niekuo dėtas. Nuo ėduonies kenčia žmonės, kurie paprasčiausiai netinkamai prižiūri savo dantis. Taip pat nustatyta netikėta vaikų dantų ėduonies priežastis. Pasirodo, vaiką glai užkrėsti motina, kai ragauja jam skritą maistą. Įdomu ir tai, kad tėvo arba auklės burnos bakterijos vaiko dantims nekenkia.

...bulvės tukina.

Naujausiais tyrimais įrodyta, kad tai - tik prietaras. Bulvių krakmolai iš tiesų skyla į cukrų, tačiau tai vyksta palaipsniui ir neatsiranda cukraus perteklius, skatinantis riebalų susidarymą. Priešingai - bulvės, kaip ir dietinė rupaus malimo duona, mažiausiai skatina tukimą ir cholesterolio susidarymą. Žinoma dainininkė Madona, norėdama po gimdymo suliesėti, srėbė bulviene, valgė virtas bulves ir daržoves. Bulvėse vitamino C yra daugiau nei ropiniuose svogūnuose, vynuogėse, raudonuosiuose serbentuose. Jose esama pirodoksino, kuris valo organizmą nuo toksinų. Bulvės - svarbiausias kalio šaltinis. Naudingiausia bulves valgyti ne virtas ar skrudintas keptuvėje su riebalais, o keptas pelenuose ar orkaitėje su "munduru", nes išlieka daugiausia maisto medžiagų.

Perskaičius vieną iš tų laiškų, Monika man atskleidė savo mintis.

- Aš tikrai pabėgsiu iš čia.

- Tai ir aš bėgsiu kartu su tavim.

Kitą dieną susitikau Vidą gatvėje ir pasipasakojau jam mūsų planus.

- Ale, tik tu taip nedaryk. Tikrai prašau tavęs. Tu mums lietuviams duosi blogą vardą šitame miestelyje.

Grįžtant atgal į slaugių namus, mano mintys sukosi ratu, kaip mes galėtume iš čia pabėgti nepažeisdamos lietuvių bendruomenės Beechworth gero vardo. Pasiekus ligoninės parką, prisiminiau imigracijos kontrakto taisykles. Tik metai bėra likę. Gal kaip nors iškentėsim, pagalvojau.

(Bus daugiau)

...sąnarių girgždėjimas reiškia artrozę. Ne, tai nereikia nei kokios ligos, nei kaulų senėjimo. Grįždesį primenantį garsą sukelia į sąnarinį tepalą patekę ir ten sproginėjantys oro burbuliukai.

...cigaretės, ant kurių pakelio

parašyta "lengvos", mažiau kenkia. Didžiosios Britanijos mokslininkai apskaičiavo, kad kiekviena surūkyta cigaretė žmogaus amžių sutrumpina 5 minutėmis. Su tuo, žinoma, gali nesutikti rūkaliai, pasirinkę mažiau nikotino ir dervų turinčias cigaretes, tačiau daugelis jų turėtų pastebėti, kad arba ruko dažniau, arba giliau įkvepia dūmus ir ilgiau juos palaiko plaučiuose - vis viena gauna didesnį nikotino kiekį. Taigi tikimybė susirgti rūkymo sukeliomis ligomis nėra kiek nesumažėja. Mokslininkų manymu, prieš tris dešimtmečius pradėtos gaminti "lengvos" cigaretės (o dar anksčiau - su filtru) daugeliui rūkalių padarė meškos paslaugą, susilpnindamos jų pasiryžimą iš viso atsakyti rūkymo.

...nuo kiaušinių kenčia kepenys.

Anaiptol! Daug proteinų ir mineralinių medžiagų turinčius kiaušinius lengvai suvirškina vaikai, juos valgo ligoniai ir sveikantieji, nepriklausomai nuo to, kokia jų kepenų būklė. Dar neseniai rimti mitybos patarėjai draudė suaugusiam žmogui per savaitę suvalgyti daugiau kaip 2 kiaušinius. Dabar manoma, kad tiek jų galima suvalgyti per dieną. Valgyti daug kiaušinių patariama sergantiems turberkulioze. Kiaušinyje tikrai nemažai cholesterolio - apie 213 mg (dienos norma - 300 g). Tačiau jame daug ir sudėtinųjų lipidų, riebalų, kurie, būdami nepakeičiama visų organizmo ląstelių membranų "statybinė medžiaga", dar ir mažina cholesterolio kiekį kraujyje. Kiaušinio trynyje yra 5 riebalų, iš kurių didesnę dalį sudaro nesotieji, t.y. naudingi organizmui. Kiaušinis turi 75 kalorijas - nedaug, tačiau jame yra net 10-30 g baltymų su beveik visomis nepakeičiamomis amino rūgštimis. Dabar kiaušiniai vadinami ypatingu gamtos produktu. Kiaušiniai su baltu lukštu nėra kiek neblogesni už rudus; kiaušinių spalva priklauso nuo vištų veislės. Žinoma, nelygu, kaip vištos lesinamos, kokiomis sąlygomis auginamos.

...konservus iš atidarytos

skardinės dėžutės reikia perdėti į stiklinį indą. Konservai ir viename, ir kitame indelyje pasidarys netinkami vartoti per tą patį laiką.

...prieš vartojant alkoholi būtina

riebiai pavalgyti. Riebalai iš tikrųjų sulėtins alkoholio įsisiurbimą, tačiau dėl to padaugės "darbo" kepenims. Geriau skrandį pripildyti daug sudėtinųjų angliavandenių turinčiu maistu (bulvės, ryžiai, makaronai).

...anksti keltis sveika.

Daug protingų minčių pareiškęs B. Franklin teigė: - anksti gulti ir anksti keltis - štai kas daro žmogų sveiką, turtingą ir laimingą. Pastaruoju metu amerikiečiai mokslininkai suabejojo savo garsiojo tėvynainio tikumu: anksti keliantis sutrikdomas fiziologinis ritmas. Dar blogiau iš karto daryti mankštą, apsipilti šaltu vandeniu. Organizmas patiria stresą, o žvalumo jausmas būna apgaulingas. Geriau pabudus dar 15-30 min. Pasivartyti lovoje. Be to, jeigu norima, kad pailsėtų ne tik raumenys, bet ir smegenys, miegoti reikia net 11 valandų.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Skaitytojų dėmesiui

Jeigu rašote čekius vien "Tėviškės Aidams" rašykite tik lietuviškai – "Tėviškės Aidai" – nes banke turime nesusipratimų. Prašome NERASYTI "Echoes of Homeland".

Administratore

Kunigo Algirdo Šimkaus adresas 18 Henry Street, Kensington, Vic. 3031

mobilio tel. numeris yra 0401 558 991,
e-mail: sodnelis@yahoo.com.au.

Gyvojo Rožančiaus Brolija balandžio mėnesį meldžiasi šv. Tėvo intencijai.

Socialinės Globos Moterų Draugija Melbourne

Praneša, kad metinis susirinkimas, įvyks kovo 21 d., 1 val. p.p. Moterų seklyčioje.

Po to bus rodoma video juosta iš 2003 Dainų Šventės Lietuvoje. Kavutė ir pyragai.

Kviečiame visas nares ir prijauniančias drauges.

Valdyba

ESGAV STOVYKLA

2003 m.

Balandžio 16-18 dienomis vyks ESGAV septynių tautybių skautų stovykla Mt. Martha.

Stovyklos dalyviai skautai(ės) nuo 14 metų amžiaus. Dėl detalių skambinti tuntininkei D. Lynikienei tel. 9848-5663.

"DANOS VYRAI" KONCERTUOJA
balandžio 18 d. sekmadienį, 1.30 val p.p.
Melbourno Lietuvių Namuose

Kviečiame visus !

Aukos Parapijai ir Kunigui

\$100 Adelė Tarašiūnas, \$30 J. S. Aras

\$5 P. Jakus, \$55 P. ir P. Dargis, \$90 E. Juškevičienė, \$100 M. Matulionienė.

Kun. Algirdas Šimkus ir Parapijos Taryba dėkoja už aukas.

Aukos "Tėviškės Aidams"

Po \$5 V. ir E. Čižauskai, B. Prielaidienė, E. Juškevičienė, \$10 E. ir R. Pankevičius, \$15 D. Zonius, \$30 S. ir R.R. Rindzevičius ir \$55 M. Matulionienė.

Nuoširdžiai dėkojame už aukas ir kartu prisuntusiems prenumeratas.

"T.A." administracija

Iš kairės: krikšto tėvas A. Žilinskas, mama Ilona Hahn, Ieva-Dominyka, Aida Žilinskienė, tėvas Peter Byrden, krikšto mama S. Rijs, močiutė Vlada Tučienė (viešnia iš Vilniaus), Augustinas Hahn (Ievos-Dominykos broliukas).

Melbourno šv. Marijos Jūros Žvaigždės bažnyčioje, vasario 8 dieną, kun. Algirdas Šimkus pakrikštijo Ievą-Dominyką Byrden. Ji gimusi 2002 m. spalio 31 d. Jos krikšto tėveliai Sarah Rijs ir Andrius Žilinskas. Krikštynose dalyvavo didelis būrys artimųjų, jų tarpe močiutė Vlada Tučienė iš Lietuvos. Ji yra Ilonos Hahn ir Aidos Žilinskienės mama.

Ieva-Dominyka, tegul auga sveika priėmusi krikštą ir globojama Angelo sargo ir Dievo malonės.

Australijos Lietuvių Dienos MENAS ĄALINGAS IR STEBUKLINGAS

Lietuvių Dienų parodoms vieta ideali – čia pat už kampo, buvusioje North Melbourne rotušėje, dabar pavadintoje ARTS HOUSE. Parodos vyks nuo 27-tos iki 31-os gruodžio, nuo 10 val. ryto iki 5 val. p.p. Nuo Melburno Lietuvių Namų pėsčiomis 5 minutes! Kai turėsit pusvalandį tarp renginių ar šiaip kokią laisvą valandėlę – ir užbėkite. O kadangi įėjimas (kaip paprastai) bus nemokamas, tai galite užėiti ir užėiti, kol abiejose parodose viską apžiūrėsite.

O tų "apžiūrėjimų" tikimės vaisiai nemažai: viename kambaryje tapyba, skulptūra, grafika, keramika, fotografija ir jaunųjų menininkų (15-18 metų) darbai: kitame kambaryje – tautodailės darbai. Ypatingai norėtume atkreipti dėmesį į pačių padarytus tautodailės darbus

Kalėdų tema: vainikus, puokštes, prakartėles.

Viskas apgalvota ir suorganizuota, išskyrus vieną detalę: MENININKUS! O be jų visi mūsų geriausi planai nučina šuniui ant uodegos.

Todėl prašome: Dailininkai, kurie ketinate dalyvauti parodoje, prašomi apie tai pranešti -

Julijai Simankevičienei,
17 Glen Rd., Ashburton, Vic.
3147, tel. (03) 9885-1792,
e-mail spule@yahoo.com,
o tautodailininkai -

Irtai Strazdauskienei,
224 Osborne Str., Williamstown,
Vic. 3016, tel (03) 9397-1767,
e-mail irta@centas.lt arba

Daliai Didžienei,
107 Esplanade, Altona, Vic. 3018,
tel. (03) 9398-3160.

Nedelskite! Norėtume žinoti kas dalyvaus iki gegužės mėn. pabaigos, o jau paskui prašysime ir daugiau detalių. PS: Apie parodų detales ir įvairias premijas paskelbsime vėliau.

ALD informacija

L.R. Garbės Konsulę Janiną Vabolienę OAM,

jos šeimą ir seseris giliai už jaučiame jų liūdesio dienose, mirus jų mylimam broliui ir dėdei Juozui Cesnaičiui.

Lietuvių Caritas Inc. Taryba
Lietuvių Katalikių Moterų Draugija Adel.
Adelaidės Ateitininkai

Humoreska

Su kuo valgyta druska

Pašilių kaime – pensijų diena. Barmonė Morta šviečia kaip raudonasis burokėlis ir šinkuoja sušilusi.

Išlenkęs trečią kvortą, pensininkas Jonaitis nusispyjovė ant grindų ir pareiškė:

- O man ne tas pat...

- Kas? Ar alus? – nesuprato pensininkas Petraitis, ramiai kiurksojęs prie savo antros kvortos. – Rinkis, kokio širdis geidžia. Asortimentas šiais laikais...

- Aš pasirinkau... Prieš metus pasirinkau. Iš viso asortimento. Visokio plauko buvo. Buvo ir praplikusių...

- Ach štai tu apie ką! O aš maniau... Čia, brolaus, politika, o politikuoti karčemoje Morta uždraudė. Griežtai.

- Draudžiu, neleidžiu! – užkarkė Morta, girdėjusi visą pensininkų šneką.

- Tišš, - nutildė barmenę Jonaitis. – Kas pinigų moka, tas ir caras. Nepatinka – išeisiu pas Apolinarą. Pas jį nors visą parą srėbk, nors iki uždusimo politikuok.

Jonaitis nusiurbė alaus putą ir tarė, lyg sau kalbėtų:

- Toks žmogus buvo! Toks žmogus! Ir druskos atvežė...

- Kiek ten tos druskos... apdalijo kaip vaikus, - atsiliepė Petraitis ir mįslingai nutęsė: - Ne su tavim jis druską laižė. Oi, ne su tavim...

- O su kuo? Gal su tavim?

- Aš tos druskelės nė neparagavau – užburta, sako, užkerėta. Su Brežnevu! Su Brežnevu anas tai tikrai ne vieną pūdą sušvietė.

- Su kuo? Kaip tu drįsti? Įrodyk! Teisiškai.

Petraitis patylėjo lyg alaus į burną prisisėmęs, o paskui pradėjo. Iš tolo.

- Anais metais, kai aš su Ignu dėl ežios bylinėjausi, prokuroras sakė, kad per akis ir šalutinių įrodymų... Obuolys nuo obels netoli terieda. Su kuo druską laižai, toks ir pats tapsi. Sutinki?

- O kuo čia dėtas Brežnevas?

- Tuo, kad tavo išrinktasis visą jo patyrimą susižerė. Generalinis, būdavo, su žmogum, ne vien su tais velnio žiniasklaidininkais, tik raštu kalbėdavosi. Tu jam klausimą raštu, jis tau atsakymą – irgi. Tavo numylėtinis – papūga! Kai Sakalas jam pipirų norėjo duoti – raštu, sako, duok.

Jonaičio akys pasruvo krauju, ranka stipriai sugniaužė jau pustuštę kvortą, kuri bet kurią sekundę galėjo nuskrieti į Petraičio kaktą. Ir būtų nuskriejusi, jei ne barmenė Morta.

- Vyrai! Skelbiu naują akciją! Alus su Pakso druska ir Sakalo pipirais! Kepenims labai sveika. Nepristigsime – šamokslas tik prasideda.

Stasys Daugėla

Iš "Valstiečių laikraštis"

Viliaus Orvydo (1952-1992) žodžiai:

Žmogus turėtų paprasčiausiai gyventi pastovioj malonės būsenoje. Nieko neturėtų nei teigti, nei neigti. Nes nieko nėra nei prarasta, nei gera...

Turi būti kūryba, kuri aukojama...

Kūryba turi tarnauti išsivadavimui.

Ne pavergimui, bet išsivadavimui.

Iš Vatikano Radijo

(Atkelta iš 2-tro psl.)

Jau praeitų metų gruodžio virsta moraline visuomenės krize, kad nuolat auginama piliečių tarpusavio įtampa ir todėl ragino nepasiduoti nuolatinei demagogijai, neatsakingai svaidomiems pažadams, o ypač – pykčiumi. Pykčiumi, kurį dar ir šiandien siekiama išprovokuoti beatodairiškais kaltinimais, metamais įaitisoms visuomenės grupėms (jaunimui, inteligentams, miestiečiams) ir svarbioms demokratinės valstybės institucijoms (Seimui, žiniasklaidai).

Susiklosčiusi padėtis iš Prezidento reikalavo ryžtingai apsispręsti tiesos sakymui. Tačiau žmonėms taip ir nebuvo atvirai paaiškinta, kodėl jis naudojosi pama ir patarimais asmenų, ant kurių krenta sunkūs įtarimai. Kiekvieną dieną mažėjo vilčių, kad didelės visuomenės dalies pagarba ir pasitikėjimas Prezidentu dar galėtų būti atkurtas. Todėl kardinolas A. J. Bačkis ir arkivyskupas S. Tamkevičius asmeniškai laišku kreipėsi į Rolandą Pakšą, prašydami įsiklausyti į savo sąžinės balsą ir pasielgti taip, kaip reikalauja bendrasis gėris, o ne asmeniniai ar grupiniai interesai. Deja, jų kreipimasis taip ir nebuvo išgirstas...

Prieš keletą dienų buvo paskelbtas Panevėžio vyskupo Jono

Kaunecko pareiškimas, kuriame konstatuojama, jog visų mūsų susirūpinimą kelia politinė Lietuvos valdžios krizė. Ji jau labai ilgai tęsiasi ir vis didėja. Susiskaldymas bei priešiskumas valdžioje ir visuomenėje vis aštrėja. Tai jau kelia grėsmę net Lietuvos demokratijai ir laisvei. Matome, kad politikų pastangos įveikti krizę – bevaisės. Ne tik mes, bet jau ir vienas-kitas politikas pripažįsta, kad be maldos, be Dievo pagalbos krizė neįveikiama.

Todėl labai prašome visus tikinčiuosius kasdien pasimelsti, kad Dievas padėtų Lietuvoje nugalėti visas problemas ir nesuipratimus, atkurti santarvę ir ramybę.

Prieš keturiolika metų vėl suskambėjęs laisvės varpas daug kam buvo negirdėtas ir nepažįstamas. Daugeliui jis ženklinio naujo gyvenimo pradžia... Tas laisvės laikotarpis atnešė ne tik džiaugsmą - leido patirti taip pat ir nusivylimą, ir šviesių vilčių sudužimą...

Mūsų laisvėjimo pradžioje buvo labai aišku nuo ko mes giname savo laisvę. Šiandien mes patys tapome atsakingi už savo laisvę. Slapta išnešiota širdyje, išsvajota, apdairuota, krauju aplaistyta, - ji yra gyva, ji kviečia mus ją gyventi, kviečia išlikti vieningais.

A p s a u g o k o k ,
Aukščiausias, tą mylimą šalį, kur mūsų sodybos, kur bočių kapai...

Tai įdomu...

Kaip įvairių tautų žmonės baudžia savo vaikus

Ekimiai savo vaikų niekad nemušą; už prasižengimus sodina juos nuogus ant sniego ir ledo, ir neatšaukia bausmės, net jei tie rėkia ar klykia...

Kai kurių vietinių Australijos genčių žmonės nebaudžia savo vaikų jiems prasižengus pirmą kartą. Jei vaikas prasižengia antrą kartą, pila ant jo vandenį. Tai laikoma labai dideliu pažeminimu...

Kai kurių Amerikos genčių indėnai baudžia tik labai prasižengusius vaikus; už

lengvesnius prasikaltimus įduria adata į koją, už didesnius – pila ant galvos vandenį ir juodina veidus...

Vienos Afrikos genties žmonės vaikus baudžia pasakodami jiems baises pasakas, o jei tai negelbsti, tada ištrina graužiančiais pipirais jiems odą.

Kitos genties afrikiečiai pirmiausia vaikus labai bara, o jei nepadedą, neduoda jiems valgyti. Už dar didesnius prasižengimus sodina ant skruzdėlyno

Nepaaiškinkami dalykai

Nors sakoma, kad žaibas du kartus į tą pačią vietą netrenkia, bet tikrovėje taip kartais būna.

1899 metais viename Italijos miestelyje žaibas nutrenkė žmogų jo paties kieme.

Po 30 metų lygiai toje pačioje vietoje žaibo buvo nutrenktas jo sūnus.

1949 metais pirmojo sūnus

ir antrojo anūkas taipogi tapo žaibo auka tame pačiame kieme.

Yra atvejų, kai žaibas trenkė vidury gražios dienos. 1900 metais Anglijoje du vyrai stovėjo viduryje lauko ir staiga abu krito negyvi, nors nebuvo nei audros, nei lietaus, o žaibas trenkė tą vienintelį kartą ir būtent į tuos žmones.

Kovo 11 – oji po keturiolikos metų

(Atkeltas iš 5-to psl.)

Jiems bus nė motais, kad kažkas šalia jų kentės ar bus praradęs viltį. Galėjome neužmiršti, kad kaimynai iš Rytų nepaliks mūsų ramybėje ir suras šimtus būdų sujaukti mūsų laisvės siekius ir pažadinti nelaisvės dienų ilgesi. Apie tai kalba dabartinė sumaištis daugelio lietuvių širdyse. Atlikti „Vilmorus“ tyrimai liudija, kad net 53 procentai Lietuvos gyventojų mano, jog prie sovietų gyveno geriau.

Argi dvasioje nepasimetęs žmogus gyvenimą be laisvės gali vadinti geru? Ar šitoks žmogus nėra blogesnėje padėtyje už tą paklydusį jaunuolį iš Kristaus palyginimo, kuris šlamštė kiaulių jovalą? Šis jaunuolis suprato, kad tikras gyvenimas gali būti tik tėvų namuose, bet ne čia - su kiaulėmis. Todėl jis kėlėsi ir pasakė: „Eisiu į tėvo namus!“ Kiek dar reikės metų, kad būtume prisikėlę visi?

Daug kur galėjome būti kitokie, bet niekada nevelu keistis. Yra pavojus, kad daug ką užmiršime ir ateityje ir vėl balsuosime už naujų gelbėtojų gražius veidus ir jų pažadų mirazus, o paskui juos keiksnosime, jog priiminėja blogus įstatymus ir nesirūpina mumis. Tačiau nemiršta viltis, kad ateityje pasielgsime protingiau.

Ieškau atsakymo į klausimą, kodėl per keturiolika metų mus lydėjo tiek nesėkmės? Ar galėjo kai kas būti geriau? Tikrai galėjo, jeigu daugiau vietos būtume palikę Dievo veikimui, ypač mūsų pačių širdyse. Šito tikrai nepadarėme. Įvairių minėjimų metu aukojamos Mišios ar šventinami paminklai visiškai neliudijo, kad pasikeitė žmonių širdys ir atsikratyta vergo dvasios. Daugeliui vergiška dvasia buvo kaip

kupra. Ji neleido naujomis akimis žvelgti į atgautą laisvę. Kovo 11-oji negalėjo mus nei išlaisvinti, nei pakeisti, galėjo tik padėti, o išlaisvinti gali tik tiesa ir Dievas. „Tiesa padarys jus laisvus“, - skaitome šventajame Rašte.

Politikai ir valdžios vyrai ne kartą tikėjimu tik bandė prisidengti, nes drauge su tikėjimo deklaracijomis buvo daromi ne Dievo, bet piktojo darbai. Šiandienė suirutė žmonių protuose ir širdyse liudija, kad daugelis neturi tikėjimo, nes kur yra tikėjimas, ten yra „meilė, džiaugsmas, taika, kantrybė, gerumas, romumas, susivaldymas“ (plg. Gal 5).

Jeigu save tikinčiaisiais laikantys žmonės gali kartoti fašistinius šūkius, jei gali agituoti minią nepaisyti valstybės institucijų teisėtų sprendimų, jei gali net girti pareigūnų daromus nusikaltimus, tai yra apgailėtini ženklai, apie kuriuos kadaise rašė apaštalas Paulius: „Broliai, jūs esate pašaukti laisvei! Tačiau šios laisvės vardan nepataikaukite kūnui, bet stenkitės vienai kitoms su meile tarnauti. Bet jei vienas kitą kremtate ir edate, žiūrėkite, kad nebūtumėte vienas kito praryti“.

Ką darysime? Tikinčiųjų žmonių bendruomenė atsakingais Lietuvai momentais privalo Evangelijos šviesoje sverti savo kasdienį elgesį ir daromus sprendimus. Kaip anuomet Kovo 11 -ąją žinojome, ką rinktis, taip ir šiandien nuosirdus tikėjimas turi padėti branginti ir ginti išsikovotą laisvę. Visų pirma šią laisvę apginti savo širdyse. Ypač kviečiu jaunimą auginti savo širdyse atsakingą ir gerį kuriančią laisvę.